

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 9. studenoga 2016. (predmet T-579/14) u dijelu u kojem se njome odbija žaliteljeva tužba;
- prihvati postavljene zahtjeve u prvom stupnju pred Općim sudom Europske unije za proizvode za koje je odbijena žaliteljeva tužba;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka pred Sudom, Općim sudom i žalbenim vijećem.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Žalitelj zahtijeva ukidanje presude Općeg suda od 9. studenoga 2016. u predmetu T-579/14 u pogledu međunarodnog žiga br. 1132742 u dijelu u kojem je Opći sud odbio žaliteljevu tužbu i prihvaćanje postavljenih zahtjeva za proizvode u prvom stupnju pred Općim sudom Europske unije za koje je odbijena žaliteljeva tužba.
2. Žalitelj prije svega ističe povredu članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Unije⁽¹⁾ time što je Opći sud pogrešno primijenio načela o trodimenzionalnom žigu na sporni međunarodni žig. Nadalje, žalitelj ističe da Opći sud prilikom ocjene međunarodnog žiga prema načelima o trodimenzionalnom žigu nije proveo određivanje „standarda i poslovne prakse sektora” za sporne proizvode i naposljetku da je na ocjenu s obzirom na cjelokupni dojam međunarodnog žiga primijenio strože kriterije nego što su oni propisani u članku 7. stavku 1. točki (b) Uredbe.
3. Usto, žalitelj ističe proturječnost presude u prvom stupnju u dijelu u kojem je u Opći sud utvrdio da se mora ocijeniti razlikovni karakter znaka na temelju znaka kao takvog, ali je u ocjeni uzeo u obzir pitanja uporabe te u pogledu pitanja može li se za neki znak istodobno pretpostaviti dvo- ili trodimenzionalna uporaba, uputio na vlastitu prethodnu presudu.
4. Nadalje, žalitelj ističe iskrivljavanje činjenica u dijelu u kojem se u presudi navodi da EUIPO nije dužan dokazati svoje stajalište da međunarodni žig ne odstupa znatno od oblika uporabe koji je uobičajen u sektoru jer se žalbeno vijeće poziva na činjenice koje proizlaze iz praktičnog iskustva općenito stečenog stavljanjem u promet proizvoda o kojima je riječ, koja svatko može poznavati.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice; SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Žalba koju je 23. siječnja 2017. podnio Apcoa Parking Holdings GmbH protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. studenoga 2016. u spojenim predmetima T-268/15 i T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Apcoa Parking Holdings GmbH (zastupnik: Dr. A. Lohmann, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da odluči kako slijedi:

1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije (sedmo vijeće) od 8. studenoga 2016. u spojenim predmetima T-268/15 i T-272/15.
2. Poništavaju se odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a (ranije OHIM) od 25. ožujka 2015. u žalbenom predmetu R 2062/2014-4 i u žalbenom predmetu R 2063/2014-4.
3. Nalaže se EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prema žaliteljevu mišljenju, rješenje se temelji na povredi postupka (prvi žalbeni razlog). Osim toga, ono povređuje pravo Unije. Opći sud nije uzeo u obzir bitne činjenične okolnosti (drugi žalbeni razlog). Iskrivio je činjenice (treći žalbeni razlog). Odluka povređuje načelo jedinstvenosti žiga Unije (četvrti žalbeni razlog).

Prvi žalbeni razlog: Opći sud je o tužbama odlučio, a da nije proveo usmenu raspravu iako je žalitelj izričito zahtijevao provođenje usmene rasprave.

Usmena rasprava nije bila suvišna jer tužba nije bila ni očito nedopuštena ni očito neosnovana. Rješenje se stoga zasniva na povredi postupka.

Drugi žalbeni razlog: Rješenjem Općeg suda povređuje se pravo Unije. Protivno odluci Općeg suda, za sporne žigove ne postoje apsolutni razlozi za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009⁽¹⁾. Žigovi nisu opisne oznake.

Opći sud nije uzeo u obzir relevantne činjenične okolnosti. Smatrao je da za javnost u Ujedinjenoj Kraljevini iz engleskog naziva „Parkway” proizlazi značenje parkirnoga mjesta na željezničkoj postaji. Pritom je Opći sud zanemario to da je Ured za žigove u Velikoj Britaniji izričito odlučio o ovom pitanju, čak i na saslušanju, te da je nakon detaljnog ispitivanja negirao postojanje opisne oznake. Kada se pojam samostalno koristi, kao što je sadržan u žigu, on nema značenje koje mu je dao Opći sud. Istovjetni žigovi „Parkway” su nakon proširenja međunarodnog žiga utvrđeni kao žigovi koji se mogu zaštititi te su registrirani u nekoliko država članica (među ostalim u Irskoj) i kao nacionalne prijave za registraciju u Ujedinjenoj Kraljevini.

Opći sud je sve to zanemario i uputio samo na to da općenito nije vezan nacionalnim odlukama. Pritom je previdio to da činjenica nevezanosti ne oslobađa Opći sud obveze da ipak barem uzme u obzir i ocijeni sve relevantne činjenične okolnosti. Nacionalne registracije istovjetnih žigova u državama članicama iz kojih potječe sporna oznaka, u svakom slučaju jesu relevantne činjenične okolnosti. Njihovo potpuno zanemarivanje je pogreška koja se tiče prava.

Treći žalbeni razlog: Opći sud je značenje pojma „Parkway” na kojem se temeljio izveo iz dva izvora koji se nalaze u rječnicima. Međutim, njih je reproducirao nepotpuno i iskrivljeno. Opći sud nije uzeo u obzir da iz tih izvora ne proizlazi općenito samostalno značenje pojma „Parkway” na način na koji je Opći sud temeljio svoju odluku. I to je detaljno proizlazilo iz odluke Ureda za žigove Ujedinjene Kraljevine o mogućnosti zaštite žiga na njezinu području. I tamo su raspravljani isti izvori. Tamošnji Ured za žigove je zaključio da se značenje pojma u rječniku ne protivi zaštiti kao žiga. Da je Opći sud neiskrivljeno tumačio izvore, morao je doći do istoga zaključka. I iskrivljavanje činjenica je pogreška koja se tiče prava.

Četvrti žalbeni razlog: Rješenje usto povređuje načelo jedinstvenosti žiga Unije. Naime, iako ni za jednu državu članicu Unije ne postoji apsolutni razlog za odbijanje, Opći sud je žalitelju onemogućio stjecanje jedinstvene zaštite žiga Unije.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (kodificirana verzija), SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)